

Gyimesi László
Se tél, se nyár

V. A. halálának harmincadik évfordulóján

Jó kocsmák, rossz kocsmák.
Mi minden emlékeztet kamaszdühünkre!
S mi minden nem: cifra csöndek,
Selyempapír a rókafényű lámpán.
A János Kórház téglafalán egy vércsepp,
Szólítsd meg, helyettem válaszol.
Egy másik meséből óriások jönnek,
Közöttük billegsz, végérvényesen.

Se tél, se nyár. Összenőtt idő
Villog az ősmohás koszorúkon,
Céda tavaszból, szilánkos őszből.
Csámpás bakfisok fonták, kötözték,
Ők itt, a mára tisztos nagymamák,
Díszek peregnek a harmincéves sárba.
Virág, toboz, bogyó, füstös szerelem
Dagasztja a sírhantnyi történelmet.

Kezdet vagy vég? Hozok egy fröccsöt.
Neked? Magamnak? Ez a korty a földé.
Versek csikorognak a buszkerék alatt,
Csontok és versek, s néhány év ráadásnak.
Itt most királyt keresnek, merre jársz?
Szívesen lennék az udvari bolondod.
Csend van, pattanásig feszült csend.
És szégyenünk már három évtizednyi.